

Zadeva C-492/08

Evropska komisija

proti

Francoski republiki

„Neizpolnitev obveznosti države – Direktiva 2006/112/ES – Davek na dodano vrednost – Nižja stopnja – ?lena 96 in 98(2) – Priloga III, to?ka 15 – Brezpla?na pravna pomo? – Odvetniške storitve – Celotno ali delno pla?ilo države“

Povzetek sodbe

Dav?ne dolo?be – Usklajevanje zakonodaj – Prometni davki – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Možnost držav ?lanic uporabiti nižjo stopnjo za nekatere dobave blaga in opravljanje storitev

(Direktiva Sveta 2006/112, ?lena 96 in 98(2), in Priloga III, to?ka 15)

Država ?lanica, ki uporablja nižjo stopnjo davka na dodano vrednost za storitve odvetnikov, odvetnikov pri Conseil d'État in pri Cour de cassation ter odvetnikov na prizivnem sodiš?u, za katere ti prejmejo celotno ali delno pla?ilo od države v okviru brezpla?ne pravne pomo?i, ne izpolnjuje obveznosti iz ?lenov 96 in 98(2) Direktive 2006/112 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost.

To?ka 15 Priloge III k Direktivi 2006/112, na katero napotuje ?len 98(2) te direktive, namre? državam ?lanicam ne dovoljuje uporabe nižje stopnje davka na dodano vrednost za vse storitve socialnega pomena, temve? le za tiste, ki jih opravljajo organizacije, ki ustrezajo dvojni zahtevi, da so same organizacije socialnega pomena in da delujejo na podro?ju socialnega varstva. Iz tega izhaja, da država ?lanica, zato da bi spoštovala besedilo navedene to?ke 15, ne sme uporabiti nižje stopnje davka na dodano vrednost za storitve, ki jih opravijo zasebni subjekti, ki opravljajo pridobitno dejavnost, samo na podlagi presoje narave teh storitev, ne da bi zlasti celovito upoštevala cilje, ki jih uresni?ujejo ti subjekti, in trajnost socialnega delovanja.

Ob upoštevanju vseh ciljev in neobstoja trajnosti morebitnega socialnega delovanja za poklicno kategorijo odvetnikov in odvetnikov na prizivnem sodiš?u na splošno ni mogo?e šteti, da je socialnega pomena. Zato celo ?e so storitve, ki jih ti odvetniki in odvetniki na prizivnem sodiš?u opravljajo v okviru brezpla?ne pravne pomo?i, socialnega pomena in jih je mogo?e opredeliti kot „delovanje na podro?ju socialnega varstva“, to ne zadoš?a za ugotovitev, da je mogo?e navedene odvetnike in odvetnike na prizivnem sodiš?u opredeliti kot „organizacije socialnega pomena [...], ki delujejo na podro?ju socialnega varstva“ v smislu to?ke 15 Priloge III k Direktivi 2006/112.

(Glej točke 43, od 45 do 47 in 49 ter izrek.)

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 17. junija 2010(*)

„Neizpolnitev obveznosti države – Direktiva 2006/112/ES – Davek na dodano vrednost – Nižja stopnja – Člena 96 in 98(2) – Priloga III, točka 15 – Brezplačna pravna pomoč – Odvetniške storitve – Celotno ali delno plačilo države“

V zadevi C-492/08,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene 14. novembra 2008,

Evropska komisija, ki jo zastopa M. Afonso, zastopnica, z naslovom za vrožanje v Luxembourg, tožeča stranka,

proti

Francoski republiki, ki jo zastopata G. de Bergues in J.-S. Pilczer, zastopnika,

tožena stranka,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, A. Borg Barthet, M. Ilešič (poročevalec), M. Safjan, sodniki, in M. Berger, sodnica,

generalni pravobranilec: N. Jääskinen,

sodni tajnik: R. Grass,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 11. februarja 2010

izreka naslednjo

Sodbo

1 Komisija Evropskih skupnosti s tožbo Sodiš?u predlaga, naj ugotovi, da Francoska republika s tem, da uporablja nižjo stopnjo davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV) za storitve odvetnikov, odvetnikov pri Conseil d'État in pri Cour de cassation ter odvetnikov na prizivnem sodiš?u (avoués), za katere ti prejmejo celotno ali delno pla?ilo od države v okviru brezpla?ne pravne pomo?i, ne izpolnjuje obveznosti iz ?lenov 96 in 98(2) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

Pravni okvir

Pravo Skupnosti

2 Šesta direktiva Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav ?lanic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1, v nadaljevanju: Šesta direktiva) je bila prenovljena z Direktivo 2006/112, ki jo je nadomestila 1. januarja 2007.

3 ?len 96 Direktive 2006/112, ki je nadomestil ?len 12(3)(a), prvi pododstavek, prvi stavek, Šeste direktive, dolo?a:

„Države ?lanice uporabljajo splošno stopnjo DDV, ki jo dolo?i vsaka država ?lanica kot odstotek od dav?ne osnove in je enaka za dobavo blaga in za opravljanje storitev.“

4 ?len 97(1) Direktive 2006/112, ki nadomeš?a ?len 12(3)(a), prvi pododstavek, drugi stavek, Šeste direktive, dolo?a, da „[o]d 1. januarja 2006 do 31. decembra 2010 splošna stopnja ne sme biti nižja od 15 %.“

5 ?len 98(1) in (2) Direktive 2006/112, ki ustreza ?lenu 12(3)(a), tretji pododstavek, Šeste direktive, dolo?a:

„1. Države ?lanice lahko uporabljajo eno ali dve nižji stopnji.

2. Nižje stopnje se uporabljajo samo za dobave blaga in opravljanje storitev iz kategorij, dolo?enih v Prilogi III.

[...]“

6 V to?ki 15 Priloge III k Direktivi 2006/112 z naslovom „Seznam dobav blaga in storitev, za katere se lahko uporabljajo nižje stopnje iz ?lena 98“, so omenjene „dobave blaga in opravljanje storitev, ki jih opravijo organizacije, ki jih države ?lanice priznavajo za dobrodelne [kot organizacije socialnega pomena] in ki delujejo na podro?ju socialnega varstva, ?e te transakcije niso oproš?ene po ?lenih 132, 135 in 136“. Ta dolo?ba se ujema s to?ko 14 Priloge H k Šesti direktivi.

7 ?len 132(1)(g) Direktive 2006/115, ki nadomeš?a ?len 13(A)(1)(g) Šeste direktive, dolo?a kot eno od oprostitev za nekatere dejavnosti v splošnem interesu „opravljanje storitev in dobavo blaga, ki je tesno povezana s socialnim skrbstvom in socialnovarstvenim delom, vklju?no z dobavami s strani domov za ostarele, ki jih opravljajo osebe javnega prava ali druge organizacije, ki jih država ?lanica priznava kot organizacije socialnega pomena“.

Nacionalno pravo

8 ?len 279 code général des impôts (splošni dav?ni zakonik, v nadaljevanju: CGI) dolo?a:

„[...] davek na dodano vrednost se obračuna po nižji stopnji 5,50 % za

f) storitve, za katere odvetniki, odvetniki pri Conseil d'État in Cour de cassation ter odvetniki na prizivnem sodišču prejmejo celotno ali delno plačilo od države v okviru brezplačne pravne pomoči;

[...]"

9 Ta določba se uporablja od 1. aprila 1991 in izhaja iz člena 32 finančnega zakona za leto 1991 (zakon št. 90-1168 z dne 29. decembra 1990), na podlagi katerega so storitve odvetnikov, odvetnikov pri Conseil d'État in Cour de cassation ter odvetnikov na prizivnem sodišču obdavčene z DDV.

Predhodni postopek

10 Komisija je s pisnim opominom z dne 10. aprila 2006 Francosko republiko obvestila, da meni, da uporaba nižje stopnje DDV za storitve, ki jih odvetniki, odvetniki pri Conseil d'État in Cour de cassation ter odvetniki na prizivnem sodišču opravijo v okviru brezplačne pravne pomoči, ni v skladu z določbami člena 12(3)(a) Šeste direktive v povezavi z določbami Priloge H k tej direktivi.

11 Francoska republika se je v odgovoru z dne 12. julija 2006 sklicevala na cilj spodbujanja dostopa do sodnega varstva za osebe v najslabšem finančnem položaju in zatrjevala, da storitve odvetnikov in odvetnikov na prizivnem sodišču v okviru brezplačne pravne pomoči spadajo med storitve iz točke 14 Priloge H k Šesti direktivi.

12 Ker je ta odgovor ni prepričal, je Komisija 15. decembra 2006 na to državo članico naslovila obrazloženo mnenje, v katerem jo je pozvala, naj v roku dveh mesecev od prejema tega mnenja sprejme potrebne ukrepe za uskladitev z njim.

13 Francoska republika je v dopisu z dne 13. februarja 2007 ponovila svoje stališče, da je uporaba nižje stopnje za storitve, ki jih odvetniki opravijo v okviru brezplačne pravne pomoči, v skladu z določbami Šeste direktive.

14 Ker trditve Francoske republike Komisije niso prepričale, je vložila to tožbo.

Tožba

Trditve strank

15 Komisija najprej poudarja, da je treba za to tožbo uporabiti ustrezne določbe Direktive 2006/112, saj se je rok, ki je bil Francoski republiko naložen za uskladitev z obrazloženim mnenjem, iztekel po 1. januarju 2007, torej po koncu veljavnosti Šeste direktive.

16 Komisija ob sklicevanju na sodbo z dne 18. januarja 2001 v zadevi Komisija proti Španiji (C-83/99, Recueil, str. I-445, točki 19 in 20) trdi, da je treba določbe člena 98(2) in Priloge III k Direktivi 2006/112, v delu, v katerem državam članicam dopuščajo odstopanja od načela uporabe splošne stopnje DDV, razlagati ozko in v skladu z običajnim pomenom zadevnih izrazov. Storitve, ki jih odvetniki, odvetniki pri Conseil d'État in Cour de cassation ter odvetniki na prizivnem sodišču opravijo v okviru brezplačne pravne pomoči, kakor so navedene v členu 279(f) CGI, naj ne bi spadale v nobeno od kategorij iz Priloge III k Direktivi 2006/112 in naj jih ne bi bilo mogoče enačiti z „opravljanjem storitev, ki jih opravijo organizacije, ki jih države članice priznavajo kot organizacije socialnega pomena in ki delujejo na področju socialnega varstva“ iz točke 15 te priloge.

17 Komisija v zvezi s tem meni, da za uporabo navedene točke 15 veljata dva pogoja, in sicer,

prvi?, da imajo zadevni izvajalci posebno lastnost, in drugi?, da gre za storitve dolo?ene narave.

18 Komisija glede prvega pogoja trdi, da ?eprav odvetniki ob?asno pomagajo upravi?encem do brezpla?ne pravne pomo?i, ni mogo?e šteti, da gre za „organizacije, ki [se jim] priznava [...] socialn[i] pomen [...]“. ?eprav Direktiva 2006/112 ne navaja natan?neje pogojev in postopkov za priznanje te lastnosti, se zdi, da zahteva vsaj nekaj trajnosti v razmerju med dr?ravo ?lanico in dav?nim zavezancem, ?igar storitve so dele?ne ni?je dav?ne stopnje. V Franciji pa naj uporaba ni?je dav?ne stopnje ne bi bila povezana z neko stalno lastnostjo izvajalca, temve? le z okoli?ino, da se navedene storitve opravljajo v okviru brezpla?ne pravne pomo?i. Razlaga, ki jo predlaga Francoska republika pri zagovarjanju skladnosti svoje nacionalne ureditve z navedeno direktivo, bi tako privedla do uporabe izjeme iz to?ke 15 Priloge III ne le za izvajalce s posebnim statusom, ki jim ga je dr?rava priznala zaradi socialnega pomena, temve? za katerega koli zavezanca, pod enim samim pogojem, da zadevne storitve v celoti ali deloma pla?a dr?rava.

19 Komisija glede drugega pogoja meni, da storitev, ki jih odvetniki opravljajo v okviru brezpla?ne pravne pomo?i, ni mogo?e opredeliti kot „del[ovanje] na podro?ju socialnega varstva“. Te storitve so namre? pravna pomo? in naj bi bile enake storitvam, ki se opravljajo za stranke, ki niso upravi?ene do pomo?i dr?rave. To, da se pla?ilo, ki ga odvetnik prejme v okviru brezpla?ne pravne pomo?i, na splošno šteje za nezadostno, v ni?emer ne spreminja narave odvetniških storitev. Po mnenju Komisije torej Francoska republika nepravilno trdi, da odvetnik, ki zastopa upravi?enca do brezpla?ne pravne pomo?i, preide od izvajanja svetovanja in obrambe k izvajanju socialne pomo?i.

20 Po mnenju Komisije bi se z razlago, ki jo predlaga Francoska republika, pogoj glede narave storitev zamenjal z drugim, ki temelji na pomanjkanju sredstev prejemnika. Meni, da bi ta razlaga, ?e bi bila sprejeta, omogo?ala uporabo ni?je dav?ne stopnje za vse storitve, ki pomenijo podporo socialno ogro?enim osebam. Zakonodajalec Skupnosti pa naj bi se zavestno odlo?il za omejitev uporabe ni?je stopnje DDV s sprejetjem iz?rpnega seznama dobav blaga in storitev, za katere se lahko ta uporablja. Poleg tega DDV kot splošni davek na potrošnjo ne omogo?a uporabe razli?nih dav?nih stopenj glede na višino prihodkov posameznega prejemnika proizvodov ali storitev.

21 Komisija poleg tega šteje za neutemeljeno trditev Francoske republike, da bi uporaba splošne stopnje DDV za odvetniške storitve ogro?ala dostop do sodnega varstva socialno ogro?enih oseb. Vsekakor meni, da uresni?evanje tega cilja ne more upravi?iti nespoštovanja dolo?b Direktive 2006/112, ki omejujejo uporabo ni?je stopnje.

22 Francoska republika trdi, da je ?len 279(f) CGI v skladu s ?lenoma 96 in 98 Direktive 2006/112, saj storitve, za katere odvetniki prejmejo celotno ali delno pla?ilo od dr?rave v okviru brezpla?ne pravne pomo?i, izpolnjujejo oba pogoja, dolo?ena v to?ki 15 Priloge III k tej direktivi.

23 Francoska republika v zvezi s prvim pogojem trdi, da so odvetniki, ki opravljajo storitve v okviru brezpla?ne pravne pomo?i, organizacije, ki jim Francija priznava socialni pomen. Med drugim meni, da je treba v zvezi s tem uporabiti razlago, ki jo je Sodiš?e podalo v sodbi z dne 26. maja 2005 v zadevi Kingscrest Associates in Montecello (C?498/03, ZOdl., str. I?4427) glede istega izraza „organizacije, ki se jim priznava socialni pomen“ iz ?lena 13(A)(1)(g) Šeste direktive in ?lena 132(1)(g) Direktive 2006/112. V skladu s to namensko razlago naj bi bil pojem „organizacija“ na?eloma dovolj širok, da vklju?uje fizi?ne osebe in pravne osebe zasebnega prava, ki opravljajo pridobitno dejavnost. Poleg tega je Sodiš?e, ker Šesta direktiva kot tudi Direktiva 2006/112 ne dolo?ata natan?neje pogojev in postopkov za priznavanje socialnega pomena zadevnih organizacij, odlo?ilo, da mora na?eloma nacionalno pravo vsake dr?rave ?lanice dolo?iti pravila, v skladu s katerimi se lahko takim organizacijam odobri tako priznanje.

24 Francoska republika zatrjuje, da ?len 279(f) CGI ustreza merilom, ki jih morajo v skladu s

sodno prakso Sodišča upoštevati nacionalni organi, ko določajo, katere organizacije imajo socialni pomen, to so obstoj posebnih zakonskih določb, splošni interes dejavnosti zadevnega davčnega zavezanca, dejstvo, da je bilo drugim davkoplačevalcem, ki opravljajo enake dejavnosti, odobreno podobno priznanje, in dejstvo, da stroške zadevnih storitev morebiti v veliki meri krijejo organi socialne varnosti. Tako naj bi odvetniške storitve v okviru brezplačne pravne pomoči urejale posebne davčne določbe, te storitve naj bi bile v splošnem interesu, za vse odvetnike, ki opravljajo navedene storitve, naj bi veljalo enako priznanje in enaka ureditev, njihove stroške pa naj bi delno ali v celoti krila država.

25 Poleg tega naj bi bila stalnost povezave med državo in odvetniki – če bi se štelo, da je to upoštevno merilo – zagotovljena zato, ker so zadevne storitve urejene v členu 279(f) CGI. Dalje, čeprav nalog brezplačne pravne pomoči ne sprejemajo nujno redno vsi odvetniki, bi lahko katerega koli od njih kadar koli za to določil predsednik senata ali predsednik odvetniške zbornice in bi moral ta poziv spoštovati.

26 Francoska republika glede drugega pogoja meni, da odvetniki, ki opravljajo storitve v okviru brezplačne pomoči, delujejo na področju socialnega varstva, saj brezplačna pravna pomoč prispeva k temu, da se najbolj zapostavljenim osebam zagotovi dostop do sodnega varstva, pravica, ki jo kot temeljno priznava zlasti člen 47, tretji odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, razglasene 7. decembra 2000 v Nici (UL C 364, str. 1), kakor je bila spremenjena 12. decembra 2007 v Strasbourgu (UL C 303, str. 1).

27 Francoska republika v tem okviru predlaga skupek štirih kazalnikov, ob upoštevanju katerih meni, da bi bilo mogoče ugotoviti, ali neka organizacija deluje na področju socialnega varstva, in sicer uresničevanje socialnega cilja v korist zapostavljenih oseb, doseganje nacionalne solidarnosti prek redistributivnega financiranja, nepridobitni namen opravljenih storitev in stroge obveznosti izvajalca storitve.

28 Zlasti glede zadnjih dveh kazalnikov Francoska republika poudarja, da navedena pomoč nima pridobitnega namena, ker pavšalno plačilo odvetnikom ne omogoča, da bi pokrili stroške svoje storitve. Poleg tega naj bi za odvetnike v okviru brezplačne pravne pomoči veljale posebne obveznosti, saj so dolžni pristati na imenovanje v teh zadevah in tako privoliti v to, da bodo v korist socialno ogroženih opravljali storitve, za katere jih država plača manj kot znašajo stroški storitve.

29 Francoska republika dodaja, da pri opredeljevanju, ali gre za storitev „socialnega varstva“, upoštevanje njenega cilja in prejemnikov ni nezdržljivo z upoštevanjem njene narave in vsebine. Nasprotno, pogosto naj bi opredelitev neke storitve izhajala iz kombinacije teh različnih elementov. Tako bi bilo treba šteti, da so dejavnosti, katerih vsebina in narava sta enaki, storitve socialnega varstva ali ne glede na višino prihodkov njihovih prejemnikov.

30 Tako bi bilo treba razlikovati med tradicionalno vlogo odvetnika, ki deluje v zasebnem sektorju, in dejavnostjo odvetnika, ki zastopa upravičenca do brezplačne pravne pomoči. Čeprav so v obeh primerih opravljene enake storitve, socialni cilj in nizka višina prihodkov upravičenca prispevata k temu, da se storitve brezplačne pravne pomoči, ki jih opravi odvetnik, štejejo za socialne storitve.

Presoja Sodišča

31 Najprej je treba spomniti, da je dopustno, da Komisija predlaga ugotovitev neizpolnitve obveznosti, ki izhajajo iz prvotne različice pozneje spremenjenega ali razveljavljenega akta Skupnosti in so bile ohranjene v novih določbah (sodbi z dne 5. oktobra 2006 v zadevi Komisija proti Belgiji, C-275/04, ZOdl., str. I-9883, točka 35, in z dne 11. decembra 2008 v zadevi Komisija proti Italiji, C-174/07, točka 31).

32 V obravnavani zadevi ni sporno, da so obveznosti iz členov 96 in 98(2) Direktive 2006/112 enake tistim, ki so že pred začetkom njene veljavnosti veljale na podlagi člena 12(3)(a) Šeste direktive. Zato se lahko Komisija v tem postopku sklicuje na zatrjevano kršitev, čeprav se je v pisnem opominu in obrazloženem mnenju opirala na ustrezne določbe Šeste direktive, ki se je uporabljala takrat.

33 Glede vsebine te tožbe se stranki ne strinjata o vprašanju, ali so storitve odvetnikov, odvetnikov pri Conseil d'État in pri Cour de cassation ter odvetnikov na prizivnem sodišču, ki jih opravijo v okviru brezplačne pravne pomoči, kakor so navedene v členu 279(f) CGI, storitve, ki jih opravijo organizacije, ki jih države članice priznavajo kot organizacije socialnega pomena in ki delujejo na področju socialnega varstva v smislu točke 15 Priloge III k Direktivi 2006/112, tako da lahko Francoska republika na podlagi člena 98(2) te direktive za navedene storitve uporabi nižjo stopnjo DDV.

34 Ker v Direktivi 2006/112 ni opredelitve pojma „opravljanje storitev, ki jih opravijo organizacije, ki jih države članice priznavajo kot organizacije socialnega pomena in ki delujejo na področju socialnega varstva“ iz navedene točke 15 Priloge III, ga je treba razlagati ob upoštevanju sobesedila, v katerega je umeščen v okviru Direktive 2006/112 (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Španiji, točka 17, in sodbo z dne 18. marca 2010 v zadevi Erotic Center, C-3/09, ZOdl., str. I-2361, točka 14).

35 V zvezi s tem je iz člena 98 Direktive 2006/112 razvidno, da je uporaba ene ali dveh nižjih stopenj možnost, ki je z odstopanjem od načela, da se uporablja splošna stopnja, priznana državam članicam. Poleg tega se lahko v skladu s to določbo nižje stopnje DDV uporabljajo samo za dobave blaga in opravljanje storitev iz Priloge III k tej direktivi. Iz ustaljene sodne prakse pa izhaja, da je treba določbe, ki pomenijo odstopanje od nekega načela, razlagati ozko (glej zlasti zgoraj navedeni sodbi Komisija proti Španiji, točki 18, 19 in navedena sodna praksa, ter Erotic Center, točka 15).

36 Ob upoštevanju ciljev, ki jih uresničuje zakonodajalec, je Sodišče glede pojma „organizacije, ki jih država članica priznava kot organizacije socialnega pomena“ glede na člen 13(A)(1)(g) Šeste direktive in člen 132(1)(g) Direktive 2006/112, ki mu je enak, že ugotovilo, da je načeloma dovolj širok, da vključuje tudi fizične osebe in pravne osebe zasebnega prava, ki opravljajo pridobitno dejavnost (glej sodbi z dne 7. septembra 1999 v zadevi Gregg, C-216/97, Recueil, str. I-4947, točka 17; z dne 3. aprila 2003 v zadevi Hoffmann, C-144/00, Recueil, str. I-2921, točka 24, in zgoraj navedeno sodbo Kingscrest Associates in Montecello, točki 35 in 47).

37 Čeprav namreč pojem „organizacija“ napeljuje na to, da gre za zaključeno enoto, ki izpolnjuje posebno nalogo, to ne pomeni, da teh pogojev ne morejo izpolnjevati fizične osebe (glej zgoraj navedeni sodbi Gregg, točka 18, in Hoffmann, točka 24). Čeprav je opravljanje pridobitne dejavnosti pomembno merilo, ki ga je treba upoštevati pri ugotavljanju, ali ima organizacija socialni pomen, to nikakor ne izključuje takega pomena v vseh primerih (glej zgoraj navedeno sodbo Kingscrest Associates in Montecello, točka 46).

38 Nobenega razloga ni za odstopanje od te analize glede kategorije iz točke 15 Priloge III k Direktivi 2006/112. Nasprotno, kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 84 sklepnih

predlogov, navedena analiza, ki je bila opravljena v zvezi z določbo o oprostitvah DDV, še toliko bolj velja za Prilogo III o znižanjih stopnje DDV.

39 Iz tega izhaja, da odvetniki, odvetniki pri Conseil d'État in pri Cour de cassation ter odvetniki na prizivnem sodišču v okviru brezplačne pravne pomoči niso vnaprej izključeni iz kategorije iz točke 15 Priloge III k Direktivi 2006/112 samo zato, ker so zasebni subjekti, ki opravljajo pridobitno dejavnost.

40 Vendar je za to, da bi ti odvetniki in odvetniki na prizivnem sodišču spadali v to kategorijo, potrebno še, da jih države članice priznavajo kot organizacije socialnega pomena, ki delujejo na področju socialnega varstva.

41 Iz sodne prakse je razvidno, da države članice razpolagajo z diskrecijsko pravico, da nekatere organizacije priznajo kot organizacije socialnega pomena. Vendar je treba to diskrecijsko pravico izvajati v skladu s pravom Skupnosti in zlasti ob upoštevanju meja, določenih z Direktivo 2006/112 (glej v tem smislu sodbo z dne 10. septembra 2002 v zadevi Kügler, C-141/00, Recueil, str. I-6833, točke od 54 do 57; zgoraj navedeno sodbo Kingscrest Associates in Montecello, točki 51 in 52, in sodbo z dne 9. februarja 2006 v zadevi Stichting Kinderopvang Enschede, C-415/04, ZOdl., str. I-1385, točka 23).

42 Te meje so zlasti prekoračene, če država članica nekatere organizacije priznava kot organizacije socialnega pomena za uporabo nižje stopnje DDV za nekatere storitve, ki jih te opravljajo, ob kršenju samega besedila točke 15 Priloge III k Direktivi 2006/112.

43 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je iz besedila navedene točke 15 jasno razvidno, da ta državam članicam ne dovoljuje uporabe nižje stopnje DDV za vse storitve socialnega pomena, temveč le za tiste, ki jih opravljajo organizacije, ki ustrezajo dvojni zahtevi, da so same organizacije socialnega pomena in da delujejo na področju socialnega varstva.

44 Če pa bi lahko država članica zasebne subjekte, ki opravljajo pridobitno dejavnost, prosto opredelila kot organizacije v smislu navedene točke 15 preprosto iz razloga, da ti subjekti opravljajo tudi storitve socialnega pomena, bi to nasprotovalo volji zakonodajalca Unije, da možnost uporabe nižje stopnje omeji samo na storitve, ki jih opravljajo organizacije, ki ustrezajo tej dvojni zahtevi.

45 Iz tega izhaja, da država članica, da bi spoštovala besedilo točke 15 Priloge III k Direktivi 2006/112, ne sme uporabiti nižje stopnje DDV za storitve, ki jih opravljajo zasebni subjekti, ki opravljajo pridobitno dejavnost, samo na podlagi presoje narave teh storitev, ne da bi zlasti celovito upoštevala cilje, ki jih uresničujejo ti subjekti, in trajnost socialnega delovanja.

46 V obravnavani zadevi je treba ob upoštevanju vseh ciljev in neobstoja trajnosti morebitnega socialnega delovanja ugotoviti, da za poklicno kategorijo odvetnikov in odvetnikov na prizivnem sodišču na splošno, kot je opredeljena v členu 279(f) CGI, ni mogoče šteti, da je socialnega pomena.

47 Zato celo če so storitve, ki jih odvetniki in odvetniki na prizivnem sodišču opravljajo v okviru brezplačne pravne pomoči, socialnega pomena, in jih je mogoče opredeliti kot „delovanje na področju socialnega varstva“, to v obravnavanem primeru ne zadošča za ugotovitev, da je mogoče navedene odvetnike in odvetnike na prizivnem sodišču opredeliti kot „organizacije socialnega pomena [...], ki delujejo na področju socialnega varstva“ v smislu točke 15 Priloge III k Direktivi 2006/112.

48 V teh okoliščinah je treba tožbo, ki jo je vložila Komisija, šteti za utemeljeno.

49 Zato je treba ugotoviti, da Francoska republika s tem, da uporablja nižjo stopnjo DDV za storitve odvetnikov, odvetnikov pri Conseil d'État in pri Cour de cassation ter odvetnikov na prizivnem sodišču, za katere ti prejmejo celotno ali delno plačilo od države v okviru brezplačne pravne pomoči, ne izpolnjuje obveznosti iz členov 96 in 98(2) Direktive 2006/112.

Stroški

50 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Komisija je predlagala, naj se Francoski republiki naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

- 1. Francoska republika s tem, da uporablja nižjo stopnjo davka na dodano vrednost za storitve odvetnikov, odvetnikov pri Conseil d'État in pri Cour de cassation ter odvetnikov na prizivnem sodišču, za katere ti prejmejo celotno ali delno plačilo od države v okviru brezplačne pravne pomoči, ne izpolnjuje obveznosti iz členov 96 in 98(2) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost.**
- 2. Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi

* Jezik postopka: francoščina.